

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 4C/141/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211205484
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2012:3211205484.5

Uznesenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v právnej veci navrhovateľa W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D. N., proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, o obnovu konania takto

rozhodol:

Súd návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 4C/148/2008 z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 27.12.2011 domáhal, aby súd povolil obnovu konania vo veci náhrady škody, ktoré sa začalo na Okresnom súde Trenčín pod spisovou značkou 12C/169/2006 a pokračovalo na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 4C/148/2008. Svoj návrh odôvodnil tým, že v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou našiel zrejmú chybu, keď súd uviedol, že „úrad IS PZ MV SR nezjednal vo veci nápravu“ a konštatoval, že postup vyšetrovacích orgánov bol v súlade so zákonom a žaloba je neopodstatnená. Na jeho sťažnosť a návrh na vyšetrenie iným vyšetrovateľom ako PZ v Trenčíne z 13.9.2006 však Úrad IS PZ MV SR vôbec neodpovedal, čo navrhovateľ považuje za nesprávny úradný postup. Ako navrhovateľ uviedol v doplnení podania z 19.1.2012, o tejto skutočnosti sa dozvedel 16.12.2011, keď dostal uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4C/148/2008-119, ktorému neporozumel a spájal ho s iným konaním. Dňa 16.12.2011 podrobne prešiel rozsudok 4C/148/2008 aj rozsudok 4Co/349/2009 a zistil, že v oboch bolo nekonanie IS PZ MV SR posúdené len ako nezjednanie nápravy. Návrh na obnovu konania navrhovateľ zdôvodnil aj tým, že súd nepribral znalca z odboru včelárstvo a že neboli preverovaní označení ľudia, ktorí by o úhyne jeho včiel mohli niečo vedieť.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu na obnovu konania uviedol, že podľa jeho názoru sa okresný súd v odôvodnení rozsudku 4C/148/2008-77 náležite vysporiadal so skutočnosťou, prečo nebol v danom konaní ustanovený znalec. V konaní pred okresným súdom boli náležite preukázané všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, čo bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu sp. zn. 4Co/349/2009. Podľa názoru odporcu neboli splnené podmienky na pripustenie obnovy konania uvedené v § 228 ods. 1 písm. a) až f) Občianskeho súdneho poriadku. Na základe toho odporca navrhol, aby súd návrh na obnovu konania zamietol.

Podľa § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privedieť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadošťačením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 230 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 232 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 234 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa § 234 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom č. k. 4C/148/2008-77 zo dňa 19.10.2009 (ďalej len „rozsudok súdu prvého stupňa“) rozhodol o žalobe navrhovateľa W. M. proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, o zaplatenie 2 655,51 eur s príslušenstvom tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 4Co/349/2009-99 zo dňa 30.3.2010 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“) tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu dňa 4.5.2010.

Návrh na obnovu konania navrhovateľ zdôvodnil tým, že dňa 16.12.2011 zistil novú skutočnosť, a to že súd prvého stupňa aj odvolací súd vyhodnotili to, že Úrad inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR neodpovedal na jeho sťažnosť z 13.9.2006, ako nezjednanie nápravy, mali to však podľa názoru navrhovateľa posúdiť ako nečinnosť. Ďalej navrhovateľ odôvodnil návrh na obnovu konania tým, že súd prvého stupňa nepribral znalca z odboru včelárstvo a že neboli preverovaní označení ľudia, ktorí by o úhyne jeho včiel mohli niečo vedieť.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok, pričom Občiansky súdny poriadok v § 228 ods. 1 taxatívne uvádza dôvody, kedy je obnova konania prípustná. Všetky navrhovateľom uvádzané dôvody návrhu na obnovu konania sú však skutočnosťami, ktoré navrhovateľ mohol uplatniť a aj uplatňoval už v pôvodnom konaní, a to buď v konaní pred súdom

prvého stupňa alebo v odvolaní. V žiadnom z navrhovateľom uvádzaných dôvodov nejde o skutočnosť, ktorú bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní.

Pokiaľ ide o navrhovateľom namietanú nečinnosť Úradu inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, nečinnosť orgánu verejnej moci sa považuje za nesprávny úradný postup. S týmto argumentom sa vysporiadal súd prvého stupňa v rozsudku č. k. 4C/148/2008-77, keď uviedol, že nesprávny úradný postup nemal preukázaný. V odvolaní proti tomuto rozsudku navrhovateľ uviedol, že podľa neho bol postup orgánov štátu nesprávny, keďže tieto orgány boli nečinné a nespĺnili svoje zákonné úlohy. Odvolací súd sa s týmto tvrdením vysporiadal v odôvodnení rozsudku č. k. 4Co/349/2009-99, keď uviedol: „Pokiaľ navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody odôvodňoval nesprávnym úradným postupom orgánov polície, prokuratúry, inšpekcie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, aj v tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že návrh je nedôvodný.“

Pokiaľ ide o navrhovateľom uvádzaný dôvod obnovy konania, že súd prvého stupňa nepribral znalca z odboru včelárstvo, ani tu nejde o novú skutočnosť. Naopak, navrhovateľ už v konaní pred súdom prvého stupňa žiadal znalecké dokazovanie na určenie výšky škody. Dôvodom zamietnutia jeho žaloby však bola skutočnosť, že rozhodnutie o zastavení trestného stíhania nebolo nikdy zrušené (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) a že nesprávny úradný postup nebol preukázaný. Keďže nebol splnený základný predpoklad zodpovednosti za škodu, ktorým je preukázanie nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, nebolo potrebné zisťovať ani výšku škody, ako žiadal navrhovateľ, ani príčinu vzniku škody. Dôvody nepribratia znalca boli objasnené v rozsudku súdu prvého stupňa aj v rozsudku odvolacieho súdu.

Napokon, pokiaľ ide o navrhovateľom uvádzaný dôvod obnovy konania, že neboli preverovaní ľudia, ktorí by o úhyne jeho včiel mohli niečo vedieť, nie je celkom jasné, či „preverovaním“ mal navrhovateľ na mysli vypočutie takýchto osôb v trestnom konaní vedenom na základe jeho trestného oznámenia, alebo ich vypočutie v občianskom súdnom konaní o náhradu škody. Ak mal navrhovateľ na mysli nevypočutie týchto osôb v trestnom konaní, s týmto argumentom sa vysporiadal súd prvého stupňa, keď uviedol, že nemôže posudzovať zákonnosť alebo nezákonnosť trestného konania ako predbežnú otázku v civilnom konaní. V konaní o náhradu škody nebolo preukázané, že by rozhodnutie o zastavení trestného stíhania bolo zrušené pre nezákonnosť, čo je predpokladom zodpovednosti za škodu. Pokiaľ mal navrhovateľ na mysli nevypočutie týchto osôb v konaní o náhradu škody, navrhovateľ v konaní pred súdom prvého stupňa nenavrhol vypočutie žiadnych svedkov, hoci bol súdom poučený, že je povinný predložiť alebo označiť dôkazy najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa končí dokazovanie a že na dôkazy predložené alebo označené neskôr súd neprihliada. Ani v tomto prípade teda nejde o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by navrhovateľ bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že navrhovateľ vo svojom návrhu neuviedol žiadnu skutočnosť ani nepredložil žiadne rozhodnutie či dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol použiť či vykonať už v pôvodnom konaní na súde prvého stupňa alebo v odvolaní. Nie je splnená ani jedna z podmienok predpokladaných v § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na povolenie obnovy konania. Preto súd zamietol návrh na obnovu konania ako neprípustný. V súlade s § 234 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Navrhovateľ svojím podaním z 27.12.2011 súčasne žiadal, aby o obnove konania rozhodoval súd mimo pôsobnosti Krajského súdu v Trenčíne. Ako dôvod uviedol „možnú zaujatosť“, bez vysvetlenia, v čom vidí zaujatosť konkrétneho sudcu resp. sudcov. Na výzvu súdu z 11.1.2012 navrhovateľ v doplnení podania dňa 19.1.2012 uviedol: „Zaujatosť vidím aj v tom, že v minulosti v konaniach 3C/453/00, 3C/49/00, 4C/39/2008, 4C/148/2008, 3C/79/2009, 5Er 71/2010 konal zaujato, čím ma vytrvalo poškodzoval“. V súlade s ustanoveniami § 14 ods. 3 a § 15a ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku súd na takto formulovanú námietku zaujatosti neprihliadal, keďže dôvodom námietky bol iba postup sudcu resp. súdu v konaní o prejednávanej veci a jeho rozhodovanie v iných veciach. Okrem toho k uzneseniu súdu č.k. 4C/141/2011-30, ktorým ho súd v bode I. poučil o jeho práve uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi a o zákonných podmienkach uplatnenia tejto námietky, navrhovateľ v podaní z 15.5.2012

uviedol: „Beriem na vedomie bod I uznesenia 4C/141/2011-30 a odvolanie nepodávam.“, súd mal teda za to, že navrhovateľ nemieni podať námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Náhradu trov konania však súd odporcovi nepriznal, pretože odporca nepodal návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.